

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 191/10
22.12.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Г, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 751/10 од 29.11.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5599/10 од 15.9.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, дана 22.12.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 751/10 од 29.11.2010. године, подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5599/10 од 15.9.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К. 840/09 од 8.9.2009. године, окривљени А.Г, оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, са тим да ће се ова казна уколико је окривљени не плати заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљеном је на основу члана 246. став 7. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, и то 1,92 грама опојне дроге хероина.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 5599/10 од 15.9.2010. године, поводом жалбе браниоца окривљеног А.Г, адв. Б.Р, а по службеној дужности, преиначио је наведену првостепену пресуду Окружног суда у Београду тако што је окривљеног А.Г, на основу члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 751/10 од 29.11.2010. године, против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5599/10 од 15.9.2010. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је ослобађајућом другостепеном пресудом повређен кривични закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног А.Г. и његовог браниоца адв. Д.Р, из Б размотрио списе предмета са пресудом против које је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У захтеву се истиче да је другостепени суд повредио кривични закон када је окривљеног, применом члана 355. тачка 1. ЗКП, ослободио од оптужбе за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога, из члана 246. став 3. КЗ, и поред неспорних и у првостепеном поступку утврђених чињеница о радњи окривљеног извршења тог кривичног дела, наиме, да је неовлашћено држао предметну опојну дрогу, и то за сопствену употребу и у количини која је несумњиво мања, што су елементи и кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246-а измењеног Кривичног законика, па је другостепени суд, уколико тај закон налази блажим, једино могао преиначити првостепену пресуду, у смислу правне квалификације радње окривљеног по новом закону, мада за примену истог у конкретном случају нема основа јер је у погледу елемената захтеваних за постојање кривичног дела у питању рестриктивнији од

закона важећег у време извршења дела и доношења првостепене пресуде.

Предњи наводи захтева по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Повреда закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, на коју се указује захтевом, постоји ако је кривични закон повређен по питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело.

Одредбом члана 355. тачка 1. ЗКП прописано је да ће суд изрећи пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе ако дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

У конкретном случају, оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца окривљеном А.Г. стављено је на терет да је на дан 10.3.2008. године неовлашћено држао супстанцу која представља опојну дрогу, и то 1,92 грама мешавине хероина у облику базе, кофеина и парацетамола и да је тиме извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. тада важећег Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр. 85/05, 88/05, 107/05).

Према законском опису радње извршења дела из члана 246. став 3. КЗ, наведено кривично дело представља свако и само по себи неовлашћено држање опојних дрога, без обзира на количину дроге и разлоге, односно мотив учиниоца држања исте, па чињеница држања дроге за сопствену употребу није од значаја за постојање наведеног кривичног дела јер није законско обележје истог, већ је само давала могућност ослобађања од казне учиниоца тог дела (став 4. члана 246. раније важећег КЗ).

Међутим, након доношења првостепене пресуде којом је окривљени А.Г. оглашен кривим за кривично дело за које је оптужен, ступио је на снагу (11.9.2009. године) Закон о изменама и допунама КЗ („Службени гласник РС“, бр. 72/09), а сходно одредбама члана 95. тог Закона, кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога више не постоји као облик кривичног дела из члана 246. КЗ (из става 3. тог члана) јер је из назива тог кривичног дела брисана реч „држање“, а законски опис радњи извршења истог дела измењен је тако да не садржи радњу неовлашћеног држања опојних дрога, али је неовлашћено држање опојних дрога прописано чланом 246-а КЗ (члан 96. Закона о изменама и допунама КЗ) и предвиђено као посебно кривично дело, које према законском опису, чини онај ко неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

То значи да је новим законом неовлашћено држање опојних дрога инкриминисано као кривично дело, али не свако неовлашћено држање опојне дроге као што је био случај са кривичним делом из члана 246. став 3. КЗ, већ само држање дроге за сопствене потребе и у мањој количини. Изван тога (и држања дроге ради продаје али које је радња другог кривичног дела – из члана 246. став 1. КЗ) неовлашћено држање опојне дроге из било којег другог разлога више није кривично дело, те је у том смислу нови кривични закон блажи од ранијег закона, па је супротна тврдња изнета у захтеву неоснована.

Имајући предње у виду и да опис у оптужном акту радње окривљеног извршења кривичног дела за које је оптужен, не садржи чињенице које се тичу мотива држања дроге, а које се као законско обележје захтевају за постојање кривичног дела из члана 246-а КЗ, дакле да је предмет оптужбе радња окривљеног која новим законом није инкриминисана као кривично дело, другостепени суд је и по оцени овог суда, правилно нашао да је из наведених разлога нови закон блажи за окривљеног и сходно обавези примене истог (члан 5. став 2. КЗ) и овлашћењу из члана 391. став 1. ЗКП, правилно преиначио првостепену пресуду и на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 3. КЗ, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Поводом навода у захтеву да је поступање другостепеног суда у конкретном случају супротно већ заузетом ставу по истом правном питању, односно у идентичној правној ситуацији, у раније донетој пресуди Врховног касационог суда по захтеву за заштиту законитости, ваља рећи да предметном случају није идентична чињенична и правна ситуација у предметима у којима је овај суд поводом раније поднетих захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца донео одлуке (пресуде Кзз 133/10 од 9.6.2010. године и Кзз 153/10 од 15.9.2010. године) јер је у тим предметима у оптужном акту описана радња извршења кривичног дела из члана 246-а КЗ – неовлашћеног држања опојне дроге „за сопствену употребу“.

Налазећи, из свих изнетих разлога, да другостепеном пресудом није учињена повреда кривичног закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08), а применом члана 424. ЗКП, одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар

Председник већа – судија

Наташа Бањац,с.р.

Бата Цветковић,с.р.